

عنوان مقاله:

ضرورت تولید بذر هیبرید F1 سبزی و صیفی با استفاده از ژرم پلاسما بومی در ایران

محل انتشار:

اولین کنگره بین المللی و سیزدهمین کنگره ژنتیک ایران (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 3

نویسندگان:

عماد شاه منصوری - اعضای هیئت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی اصفهان

زهرا عباسی - اعضای هیئت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی اصفهان

خلاصه مقاله:

موقعیت منحصر به فرد کشور ایران به لحاظ وجود تنوع ژنتیکی در بسیاری از گونه های سبزی و صیفی ایجاب می نماید که جهت بهره مندی هرچه بیشتر از این گنجینه پرارزش، در کنار سایر روش های بهنژادی از قبیل جمع آوری، مقایسه و بهبود جمعیت های موجود، اقدام به توسعه روش های متنوع اصلاحی از طریق تلاقی بین ارقام و یا استفاده از خاصیت هتروزیس نمود. تولید تجاری بذر هیبرید F1 مستلزم در اختیار بودن لاین های نرعیتم و نگهدارنده مربوطه در جمعیت های مورد اصلاح می باشد زیرا در غیر این صورت و با وارد نمودن چنین ژنوتیپ هائی از منابع خارجی، نیاز به صرف حداقل 6 سال وقت اضافی برای تلاقی های برگشتی می باشد. به دلیل حساسیت شدید برخی از این گونه ها به عوامل محیطی و در برخی از موارد عدم سازگاری ارقام خارجی با شرایط تولید داخل کشور، واردات بذر مشکلات عدیده ای را سبب می شود. از طرفی توده های بومی متنوع و سازگار با اقلیم های خاص در کشور به میزان فوق العاده زیادی وجود دارد که بسیاری از آنها در معرض فراموشی و فرسایش ژنتیکی قرار داشته و به سرعت توان رقابت با ارقام وارداتی را از دست می دهند. در این مقاله جهت حفظ و بهره مندی قسمتی از موجودیت این ژرم پلاسما ارزشمند، استراتژی تولید بذر هیبرید با استفاده از جمعیت های بومی مطرح و ضمن ارائه نتایج طرح های تحقیقاتی اجرا شده طی 15 سال اخیر در این زمینه که حاکی از وجود ژنوتیپ های نرعیتم و نگهدارنده مربوطه و بروز هتروزیس معنی دار در برخی از ترکیبات بین والدین استخراج شده از توده های بومی پیاز می باشد، به جمع بندی و ذکر نقاط قوت و تنگناها پرداخته خواهد شد

کلمات کلیدی:

هیبرید - ژرم پلاسما بومی - نرعیتمی -

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/328772>

